

[Poul Schlüter.]

grunden for, at vi ikke ønsker at medvirke ved fastsættelsen af en udskrivningsprocent og en skatte- og afgiftspolitik, der til dels er en konsekvens af, at S og SF igennem de sidste 2 år på område efter område har introduceret nye statslige udgifter, som er vedtaget imod vores andres stemmer.

Hr. Ove Hansen ville godt forhandle om indholdet af en kommende skattereform, og det er jeg meget taknemlig for. Det anede mig nok, at forhandlingsviljen i den socialdemokratiske gruppe var større, end der er plads til at den kan være på regeringsbænkene, og jeg vil senere minde hr. Ove Hansen om hans velvilje over for, at vi andre medvirker, for det lægger jeg vægt på.

Finansministeren var ligesom også inde på det, for han sagde, at han ville da godt overveje at tage imod en håndfæstning fra oppositionspartiernes side. Nu kan han jo ikke let på samme tid have to, og om han kan annullere den, han allerede har taget imod, det tvivler jeg på... (*Finansministeren* [Grünbaum]: Det er den samme håndfæstning!). Ja men jeg tvivler på, at SF og vi andre kan give en håndfæstning samme tekst. Den tekst, vi andre ønsker, er jo for længst forelagt, og slet ikke i den slørede form som S' og SFs flertalsbetænkning, som vi har fået fra skatte- og afgiftsudvalget her til morgen. Det konservative folkeparti introducerede sin skatteplan den 8. maj og i form af et forslag her i salen, og det var min fornemmelse, at det, der var vort mål, mødte megen sympati hos socialdemokratiet. Det, vi sagde, var jo, at vi skulle føre en udgiftspolitik, som ville tillade en nedsettelse af udskrivningsprocenten fra 91 til 87, at vi hævdede første trin i skatteskalaen, sådan at proportional-skattestrækket gik helt op til 31.000 kr., og at vi sænkede beskatningen på første trin fra 18 til 16 pct., alt med den virkning, at især mellemløbskomsterne fik en meget lempeligere direkte statslig beskatning, en lempelse af størrelsen 20-27 pct.

Det var vort mål, og det er vort mål. Vort ønske var, at denne politik kunne være gennemført allerede med virkning fra 1. januar, men jeg erkender, at det havde forudsat, at vi for længst havde gennemført klækkelige reduktioner i statsudgif-

terne. Det er forsømt, og derfor har vi heller ikke stillet disse forslag under denne behandling, men det er stadig vort skattepolitiske mål over en 2 års periode at slutte med denne lempelse af den direkte statsskat med 20-27 pct.

Det er beklageligt, at det ikke kan gennemføres nu, men som jeg allerede sagde i min første tale i dag: det hænger sammen med, at regeringen har accepteret det diktat — for det er det jo — fra SFs side, at der er snævre grænser for, hvor meget statsudgifterne må reduceres. Så længe regeringen følger den kurs, er der også snævre grænser for, hvad vi kan nå af vort mål i form af en lempelse af den statslige personbeskatning.

Enggaard: Jeg skal indskrænke mine bemærkninger i denne omgang til nogle relativt få til finansministeren og til hr. Ove Hansen. Vi skal jo også have mulighed for i skatte- og afgiftsudvalget at behandle de afgiftsforslag, som er til forhandling i øjeblikket deroppe, på en rimelig måde.

Finansministeren var inde på, at det burde være en blivende ting, at vi fastsatte udskrivningsprocenten så sent henimod den tekniske frist som muligt, det vil altså i praksis sige i begyndelsen af oktober. Deri er jeg enig med det forbehold, at hvis vi kunne nå derhen, som venstre i de sidste tre år har talt for det, og som vi heldigvis har vundet meget stort gehør for — og jeg forstår, der principielt er enighed om det — at vi kunne gennemføre en ændring af finansåret, således at det blev identisk med kalenderåret, så ville vi jo nå endnu et stort skridt fremefter. Derfor mener jeg, at vi i virkeligheden burde sætte fuld kraft på at ændre og omlægge finansåret, for det ville give den større sikkerhed i budgetlægningen, som ikke alene staten, men sandelig også kommunerne, i høj grad trænger til.

Det var interessant at notere meningsudvekslingen om multiplikatorerne og de andre tekniske ting omkring det økonomiske råds „unge mennesker“. Interessant var det i særdeleshed, fordi finansministeren udtrykte sin store påskønnelse af det arbejde, der her var sket, og det værdifulde i de resultater, som var lagt frem. Jeg har noteret det i særdeleshed på baggrund af, at det jo ikke er så mange måneder siden, at øko-